

Sjoerd Kuyper

Robin en God

met illustraties van Marije Tolman

Lemniscaat Rotterdam

*Ter herinnering aan
Johannes Kuijper, mijn opa.*

© tekst Sjoerd Kuiper, 1996, 2015
© omslagillustratie: Marije Tolman, 2015
© illustraties binnenwerk: Marije Tolman, 2012
Nederlandse rechten Lemniscaat b.v.,
Vijverlaan 48, 3062 HL Rotterdam, 2011
ISBN 978 90 477 0744 8
NUR 281

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm, geluidsband of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Druk en bindwerk: Wilco, Amersfoort

Dit boek is gedrukt op milieuvriendelijk, chloorvrij gebleekt en verouderingsbestendig papier en geproduceerd in de Benelux waardoor onnodig en milieuverontreinigend transport is vermeden.

Anker

Als mama 's avonds voorleest, moet Robin in zijn bed gaan liggen. In zijn eigen bed. Mama gaat op de stoel bij het hoofdeinde zitten en zo leest ze voor. Dat is fijn.

Als papa 's avonds voorleest, moet Robin in het grote bed gaan liggen, samen met papa, en zo leest papa voor. Dat is ook fijn, maar een beetje onhandig. Want dan moet Robin eerst in het koude grote bed, en als hij net een beetje warm geworden is, moet hij naar zijn koude eigen bed.

Als opa en oma er zijn, leest opa voor. Dat is het fijnst. Want opa leest beneden voor, in de kamer, bij de kachel. Als opa voorleest mag Robin bij hem op schoot zitten en opa slaat zijn armen om Robin heen. Zo leest opa voor.

Vandaag ook.

Het is bijna Kerstmis. Opa en oma zijn gekomen. Ze blijven heel lang. Ze blijven tot het écht Kerstmis is en daarna tot het Nieuwjaar is en daarna nog een poosje.

Het is avond. Het is lekker warm in de kamer. Papa en mama en oma zitten bij de tafel. Ze spelen een spelletje met kaarten. Suze is al naar bed. Suze is Robins

babyzusje. Robin zit bij opa op schoot. Samen met Knor, Robins grote vriend en knuffel. Ze zitten in de stoel naast de kachel. Opa leest voor.

Het gaat over de kabouter Piggelmee. Robin heeft het verhaal al honderd keer gehoord. Hij kent het bijna uit zijn hoofd. Toch wil hij het steeds weer horen.

De kabouter Piggelmee woont met zijn vrouwtje Ulebuut in een omgekeerde stenen pot op het strand. Piggelmee is heel tevreden, maar zijn vrouw niet. Op een dag vangt Piggelmee een tovervisje dat kan praten. Hij gooit het visje terug in zee en dan mag hij een wens doen. Hij kan niks bedenken, maar zijn vrouwtje wel. Zij wil een huis. Een echt huis. Met een schoorsteen. Dat krijgen ze van het visje.

Maar vrouwtje Ulebuut is nóg niet tevreden. Ze wil een kasteel. Een echt kasteel. Met torens. Dat krijgen ze ook...

Opa heeft een brommerige stem. Soms legt Robin zijn oor tegen opa's borst. Dan komt de stem niet meer uit opa's mond, maar uit zijn borst. Door z'n ribben en z'n vel heen, zo naar buiten. Dan klinkt de stem nóg brommeriger. Het kriebelt aan Robins oor.

Robin kijkt naar opa's horloge. Onder het horloge is iets moois te zien. Iets prachtigs. Robin schuift het

